

Modlitwa wiernych

Wszchemogący, wieczny Boże, Stwórco świata i człowieka. Stajemy dziś przed Tobą – chrześcijanie i muzułmanie – potomkowie Abrahama, Izaaka, Jakuba, jako głoszący nadzieję światu.

1. Boże Ojczy, dawco wszelkiego życia, obdarzaj chrześcijan i muzułmanów zdolnością wspólnego niesienia nadziei światu. Ciebie prosimy...
2. Jezusie Chrystusie, Synu Boży, Odkupicielu i Zbawicielu, wskazuj chrześcijanom i muzułmanom drogę miłości i przyjaźni, właściwego postępowania, szacunku wobec siebie, troski o otaczającą rzeczywistość i drugiego człowieka, nadziei na budowanie lepszego świata. Ciebie prosimy...
3. Duchu Święty ożywiaj nasze działania – chrześcijan i muzułmanów – na rzecz wspólnego dobra, nadziei na sprawiedliwość społeczną i pokój. Ciebie prosimy...
4. Kościele bądź przykładem oraz wsparciem dla chrześcijan i muzułmanów w dążeniu ku prawdzie, miłości, przyjaźni, świętości, dawaniu nadziei w świecie. Ciebie prosimy...
55. Wierni – chrześcijanie i muzułmanie – dzielimy się ze sobą i innymi ludźmi świadectwem głębokiej wiary, niezłomnej nadziei, prawdziwej miłości. Ciebie prosimy...

oprac. Ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz.)

Program obchodów XXVI Dnia Islamu

I. Zawiazanie wspólnoty

II. Muzyka Orientu

III. Wprowadzenie

- przywitanie uczestników i nawiązanie do tematu
- odczytanie przesłań

IV. Czytanie Ksiąg Świętych

- czytanie fragmentów Pisma Świętego
- czytanie z Koranu

V. Dwugłos chrześcijańsko-muzułmański

VI. Modlitwy i znak pokoju

- du'a – muzułmańska modlitwa spontaniczna
- modlitwa wiernych zakończona modlitwą „Ojczy nasz”
- znak pokoju

VII. Agapa

Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów działa od 1997 r. i stawia sobie za cel propagowanie dialogu między wyznawcami tych dwóch religii w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej. Jest organizacją oficjalnie uznaną przez Konferencję Episkopatu Polski. To z jej inicjatywy każdego roku w Polsce obchodzony jest Dzień Islamu w Kościele katolickim, który został wpisany do oficjalnego kalendarza Kościoła w naszym kraju.

Na czele Rady stoją: prof. Agata Skowron-Nalborczyk, współprzewodnicząca ze strony katolickiej i Krzysztof Mucharski, współprzewodniczący ze strony muzułmańskiej. Sekretarzem generalnym Rady jest Grzegorz Olszewski.

Historia poprzednich obchodów Dnia Islamu znajduje się na stronie Rady: <http://www.radawspolna.pl>.

oprac. i skład: RWKiM

XXVI DZIEŃ ISLAMU W KOŚCIELE KATOLICKIM W POLSCE

26 stycznia 2026 roku obchodzić będziemy już XXVI Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce. Obchodzony tradycyjnie po zakończeniu Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, nawiązuje do tematu orędzia watykańskiej Dykasterii ds. Dialogu Międzyreligijnego, kierowanego do wyznawców islamu na zakończenie muzułmańskiego miesiąca postu, Ramadanu. Tegoroczne hasło Dnia Islamu brzmi: „Chrześcijanie i muzułmanie: Kim mamy nadzieję wspólnie się stać”.

Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce obchodzony jest od 2001 r. z inicjatywy Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów.

Z okazji XXVI Dnia Islamu Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów, przy współpracy Komitetu ds. Dialogu z Religiami Niechrześcijańskimi KEP, przygotowała wkładkę do „Materiałów na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan”. Znajdują się w niej teksty, które mogą służyć pomocą przy organizacji lokalnych spotkań lub do wykorzystania w osobistej refleksji z tej okazji. Materiały zawierają polskie tłumaczenie tegorocznego orędzia Dykasterii ds. Dialogu Międzyreligijnego, cytaty z Biblii i Koranu dotyczące pokoju między ludźmi, tekst modlitwy wiernych z tej okazji oraz schemat tradycyjnego programu obchodów centralnych.

Zachęcamy do korzystania z poniższych tekstów.

DYKASTERIA DS. DIALOGU MIĘDZYRELIGIJNEGO

Orędzie na miesiąc Ramadan oraz *Id al-Fitr* 1446 H. / 2025 A.D.

Chrześcijanie i muzułmanie: Kim mamy nadzieję wspólnie się stać

Drodzy Bracia i Siostry muzułmanie!

Na początku miesiąca ramadanowego Dykasteria ds. Dialogu Międzyreligijnego przesyła Wam gorące pozdrowienia i zapewnienia o przyjaźni. Ten czas postu, modlitwy i dzielenia się jest szczególną okazją, aby przybliżyć się do Boga i odnowić w sobie fundamentalne wartości religii, współczucia i solidarności. W tym roku Ramadan w dużym stopniu pokrywa się z Wielkim Postem, który jest dla katolików okresem postu, modlitwy przebiegalnej i nawrócenia ku Chrystusowi. Ta bliskość w duchowym kalendarzu daje nam niezwykłą okazję do tego, aby wędrować obok siebie, chrześcijanie i muzułmanie, we wspólnym procesie oczyszczenia, modlitwy i miłości. Dla nas, katolików, radością jest dzielenie z Wami tego czasu, bo przypomina nam o tym, że wszyscy jesteśmy pielgrzymami tu na ziemi i wszyscy staramy się, aby nasze życie było lepsze. W tym roku chcielibyśmy zastanowić się razem z Wami nie tylko nad tym, co możemy wspólnie zrobić, aby nasze życie było lepsze, ale przede wszystkim nad tym, kim chcielibyśmy się wspólnie stać, chrześcijanie i muzułmanie, w świecie, który poszukuje nadziei. Czy chcemy być zaledwie współpracownikami w budowaniu lepszego świata, czy też autentycznymi braćmi i siostrami, przynoszącymi wspólne świadectwo przyjaźni Boga z całym rodzajem ludzkim?

Ramadan jawi się nam, katolikom, jako coś więcej niż tylko miesiąc postu – widzimy w nim szkołę wewnętrznej przemiany. Powstrzymując się od jedzenia i picia muzułmanie uczą się kontrolować swoje

pragnienia i zwracać się ku temu, co najistotniejsze. Ten czas duchowej dyscypliny jest zaproszeniem do pielęgnowania pobożności, cnoty, która przybliży do Boga i otwiera serce na innych. Jak wiecie, w tradycji chrześcijańskiej święty czas Wielkiego Postu zaprasza nas do podążania podobną ścieżką: poprzez post, modlitwę i jałmużnę chcemy oczyścić nasze serca i przenieść naszą uwagę na Tego, który prowadzi nas i kieruje naszym życiem. Te praktyki duchowe, mimo, że inaczej wyrażane, przypominają nam, że wiara nie polega tylko na zewnętrznym wyrazie, ale na wewnętrznym nawróceniu.

W świecie naznaczonym niesprawiedliwością, konfliktem i niepewnością co do przyszłości nasze wspólne powołanie zawiera w sobie znacznie więcej niż tylko podobne duchowe praktyki. Nasz świat jest spragniony braterstwa i autentycznego dialogu. Wspólnie, chrześcijanie i muzułmanie, możemy być świadkami tej nadziei w przekonaniu, że przyjaźń jest możliwa pomimo brzemienia historii i wbrew ideologiom, które promują wykluczenie. Nadzieja to nie jest tylko optymizm, to cnota zakorzeniona w Bogu, w Miłosiernym, w naszym Stworzycielu. Dla was, drodzy przyjaciele muzułmanie, nadzieja karmi się ufnością w Boże miłosierdzie, które przebacza i wskazuje drogę. Dla nas, chrześcijan, zakorzeniona jest w pewności, że miłość Boga jest silniejsza niż wszystkie próby i przeszkody.

Chcemy zatem stać się wspólnie braćmi i siostrami w człowieczeństwie, darzącymi się nawzajem głęboką czcią. Nasza ufność w Bogu jest skarbem, który nas jednoczy, daleko przekraczając nasze różnice. Przypomina nam, że wszyscy jesteśmy duchowymi, wcielonymi, umiłowanymi stworzeniami, wezwanymi, aby żyć w godności i wzajemnym szacunku. Co więcej, pragniemy stać się strażnikami tej świętej godności poprzez odrzucenie wszelkich form przemocy, dyskryminacji i wykluczenia. W tym roku, kiedy nasze obie tradycje duchowe spotykają się w przeżywaniu ramadanu i Wielkiego Postu, mamy wyjątkową okazję pokazania światu, że wiara przemienia ludzi i społeczeństwa, że jest siłą ku zjednoczeniu i pojednaniu.

W świecie, gdzie „pokusa tworzenia kultury murów, wznoszenia murów, murów w sercu, murów na ziemi, aby uniemożliwić to spotkanie z innymi kulturami, z innymi ludźmi” ponownie się pojawia (Papież Franciszek, *Fratelli Tutti*, 27), wyzwaniem dla nas jest budowanie – poprzez dialog – wspólnej przyszłości opartej na braterstwie. Nie chcemy wyłącznie koegzystować, chcemy żyć wspólnie, w szczerem i wzajemnym szacunku. Wartości, jakie dzielimy, takie jak: sprawiedliwość, współczucie i szacunek dla stworzenia, powinny inspirować nasze działania i nasze relacje. Powinny służyć nam za kompas w budowaniu mostów – a nie murów, broniению sprawiedliwości – a nie opresji, chronieniu środowiska – a nie jego niszczeniu. Nasza wiara i jej wartości powinny pomagać nam być głosem, który przemawia przeciw niesprawiedliwości i obojętności i proklamuje piękno ludzkiej różnorodności.

W tym okresie ramadanu i nadchodzącego święta *Id al-Fitr* z radością dzielimy się z Wami tą nadzieją. Niech nasze modlitwy, nasze gesty solidarności i nasze wysiłki na rzecz pokoju będą widocznymi znakami naszej szczerzej przyjaźni wobec was. Niech to święto będzie okazją do braterskiego spotkania pomiędzy muzułmanami a chrześcijanami, podczas którego wspólnie możemy świętować Bożą dobroć. Takie proste, ale głębokie momenty współdzielenia są ziarnami nadziei, które mogą przemieniać nasze wspólnoty i nasz świat. Niech nasza przyjaźń będzie odświeżającym powiewem dla świata, który pragnie pokoju i braterstwa!

Niech wasz post oraz inne pobożne praktyki podczas Ramadanu i świętowanie *Id al-Fitr* na jego zakończenie, przyniosą Wam obfite owoce pokoju, nadziei, braterstwa i radości.

Watykan, 7 marca 2025 r.

kard. George Jacob Koovakad.

Przewodniczący

ks. prałat Indunil Kodithuwakku Janakaratne Kankanamalage

Sekretarz

tłum. Natalia Wizimirska (RWKiM)

Czytania z Biblii

*A teraz w czym mam pokładać nadzieję, o Panie?
W Tobie jest moja nadzieja. (Ps 39, 8)*

*Spocznij jedynie w Bogu, duszo moja, bo od Niego
pochodzi moja nadzieja. (Ps 62, 6)*

*Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę,
zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość – wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś – nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany. (Rz 5, 1-5)*

A Bóg, [dawca] nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego, byli bogaci w nadzieję. (Rz 15, 13)

Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. (Ef 4, 4)

Pragniemy zaś, aby każdy z was okazywał tę samą gorliwość w doskonaleniu nadziei aż do końca. (Hbr 6, 11)

Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. (Hbr 10, 23-24)

Wyście przez Niego uwierzyli w Boga, który wskrzesił Go z martwych i udzielił Mu chwały, tak że wiara wasza i nadzieja są skierowane ku Bogu. (1P 1, 21)

wybór: ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz.)

Czytania z Koranu

*Nie szercie zepsucia na ziemi
po jej udoskonaleniu!
Wzywajcie Go z obawą i nadzieją!
Zaprawdę, miłosierdzie Boga jest bliskie
dla ludzi czyniących dobro!
(7:56)*

*Powiedz:
"Nie osiągnie nas nic innego,
jak tylko to, co zapisał dla nas Bóg.
On jest naszym Panem!
Niech ufają Bogu ludzie wierzący!"
(9:51)*

*On powiedział:
"O ludu mój!
Jak wam się wydaje?
Jeśli opieram się na jasnym dowodzie,
pochodzącym od mego Pana,
i jeśli on zaopatrzył mnie od Siebie
pięknym zaopatrzeniem,
i jeśli nie chcę pójść za wami
w tym, czego wam zakazuje,
to ja chcę tylko waszego udoskonalenia,
na miarę moich możliwości.
Moja nadzieja na pomyślność
jest tylko u Boga!
Jemu zaufałem i do Niego się nawracam!
(11:88)*

*Bogactwo i synowie
to ozdoba życia tego świata.
Lecz dzieła nieprzemijające,
dobre dzieła,
otrzymają lepszą nagrodę u twego Pana
i dają lepszą nadzieję.
(18:46)*

*I z Jego znaków jest to,
iż On ukazuje wam błyskawicę,
by wzbudzić strach i nadzieję,
iż On zsyła z nieba wodę
i ożywia przez nią ziemię
po jej śmierci.
Zaprawdę, w tym są znaki
dla ludzi, którzy są rozumni! (30:24)*

wybór: Rafał Berger (RWKiM)